

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Jakuba Camrdy v právní věci žalobce: **Město Šternberk,** se sídlem Šternberk, Horní náměstí 16, zast. JUDr. Vilémem Králem, advokátem se sídlem Olomoucká 89, Šternberk, proti žalovanému: **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže,** třída Kpt. Jaroše 1926/7, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2012, č. j. ÚOHS-R218/2012/VZ-23606/2012/310/BVí, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2013, č. j. 29 Af 21/2013 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost se zamítá.

II. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

Žalobce (dále „stěžovatel“) podal dne 13. 2. 2013 u Krajského soudu v Brně (dále „krajský soud“) žalobu proti výše označenému rozhodnutí žalovaného. Stěžovatel nesplnil současně s podáním žaloby poplatkovou povinnost dle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon o soudních poplatcích“), byl proto vyzván usnesením č. j. 29 Af 21/2013 - 21, ze dne 22. 2. 2013 k tomu, aby uhradil soudní poplatek dle pol. 18 bod 2 písm. a) sazebníku soudních poplatků ve výši 3000 Kč; k tomu mu byla stanovena lhůta 10 dnů. Současně byl náležitě poučen o možnosti zastavení řízení v případě, nebude-li soudní poplatek uhrazen, jakož i o možných důvodech, pro které soud řízení nezastaví a o možnosti uplatnit osvobození od placení soudního poplatku při splnění zákonných podmínek. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 4. 3. 2013. Ve stanovené lhůtě, ale ani později, stěžovatel soudní

poplatek neuhradil. Krajský soud proto podle ust. § 47 písm. c) zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“) ve spojení s ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení o žalobě zastavil. Usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci dne 21. 3. 2013. Stěžovatel posléze soudní poplatek uhradil dne 28. 3. 2013. Usnesením krajského soudu č. j. 29 Af 21/2013 - 29, ze dne 5. 4. 2012 byl stěžovateli zaplacený soudní poplatek vrácen.

V kasační stížnosti stěžovatel namítá, že krajský soud neměl řízení zastavit, neboť řízení o žalobě je osvobozeno od soudního poplatku dle ust. § 11 odst. 1 písm. l) zákona o soudních poplatcích. Stěžovatel uvádí, že z důvodu administrativní chyby nereagoval na výzvu krajského soudu ze dne 22. 2. 2013 k zaplacení soudního poplatku, jelikož měl za to, že dané řízení je od poplatku osvobozeno, což také uvedl na prvním listě žaloby. Z důvodu právní jistoty stěžovatel uhradil soudní poplatek ihned po doručení usnesení, což znamená, že nyní je soudní poplatek uhrazen V dalším poukazuje stěžovatel na nesprávnost rozhodnutí žalovaného, jímž mu byla uložena pokuta, čímž mu vznikla škoda.

Navrhuje, aby Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal kasační stížností napadené usnesení krajského soudu v intencích ust. § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.; kasační stížnost není důvodná.

Směřuje-li kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu, jímž bylo zastaveno řízení, přísluší Nejvyššímu správnímu soudu podrobit přezkumu pouze to, zda krajský soud postupoval v souladu se zákonem, zda tedy byly naplněny zákonné podmínky pro zastavení řízení. Nepřísluší proto v tomto řízení kasačnímu soudu zabývat se námitkami stěžovatele směřujícími do rozhodnutí žalovaného in meritum a zkoumat, zda žalovaný uložil pokutu po právu.

Stěžovateli předně nelze přisvědčit v jeho obhajobě svého postupu. Jakkoli stěžovatel uvedl na titulním listě žaloby „řízení je osvobozeno od soudního poplatku“, nikterak to nesnižuje míru jeho odpovědnosti za výsledek řízení. Stěžovatel ostatně sám uvádí, že na výzvu soudu nereagoval z důvodu administrativní chyby.

Stěžovatel byl však zcela nečinný, resp. soudní poplatek uhradil dodatečně, avšak až po právní moci usnesení o zastavení řízení. Lze na tomto místě např. poukázat na rozhodnutí Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 59/2000: „*Platební nekázeň účastníka řízení již sama o sobě je očividně nežádoucí, mimo jiné proto, že obecné soudy v jejich agendě zbytečně zatěžuje, a jestliže účastník řízení v této nekázni přes výzvu a upozornění na procesní důsledky s opomenutím výzvy spojené pokračuje, jde o jednání (opomenutí), za které musí nést procesní odpovědnost, zejména byla-li obecným soudem stanovená lhůta k vyzývanému plnění dostatečná.*“

Pokud tedy stěžovatel spoléhal na svůj úsudek o tom, že je řízení od poplatku osvobozeno, i poté, kdy byl k jeho úhradě soudem vyzván, výzvu soudu ponechá zcela bez povšimnutí a způsobí v řízení před krajským soudem až situaci výše popsanou, veškeré následky jdou na jeho vrub.

Stěžovateli nelze v jeho závěru o osvobození řízení od soudního poplatku přisvědčit. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. l) zákona o soudních poplatcích, kterého se stěžovatel dovolává, se od soudního poplatku osvobozují řízení ve věcech náhrady škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření nebo nesprávným úředním postupem. Uvedené ustanovení, na které odkazuje stěžovatel, na věc nyní projednávanou ve správním soudnictví nedopadá; uvedené ustanovení se týká řízení před civilními soudy.

V úvahu by mohlo případně přicházet pouze osvobození dle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona po soudních poplatcích, a to pouze tehdy, jednalo-li by se o spor týkající se výkonu státní správy přeneseného na stěžovatele coby územní samosprávný celek, tzn. v oblasti přenesené působnosti. V daném případě se však o takový spor nejednalo. Stěžovateli byla správním úřadem uložena pokuta za porušení povinností zadavatele veřejné zakázky dle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách; stěžovatel nevystupoval v pozici správního úřadu, který je nositelem přenesené státní moci, ale spor, který vedl, se týkal oblasti jeho samostatné působnosti (viz § 35 odst. 2 a násl zákona o obcích (a contrario např. rozsudek KS v Hradci Králové ze dne 28. 11. 1997, sp. zn. 25 Co 498/97: „ *Vymáhá-li obec zaplacení pokuty, souvisící s nesplněním povinnosti uložené zákonem o místních poplatcích, jedná se o spor, který se týká výkonu státní správy a ve smyslu § 11 odst. 2 písm. b) zákona o soudních poplatcích je návrh osvobozen od placení soudních poplatků.“)*

Podle § 9 odst. 7 věty prvé zákona o soudních poplatcích usnesení o zastavení řízení pro nezaplacení poplatku zruší soud, který usnesení vydal, je-li poplatek zaplacen ve věcech správního soudnictví dříve, než usnesení nabylo právní moci. Vzhledem k tomu, že stěžovatel soudní poplatek uhradil až po té, kdy napadené usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, nelze postup dle cit. ustanovení uplatnit.

Nejvyšší správní soud shledal usnesení krajského soudu v souladu se zákonem, kasačním námitkám stěžovatele proto nelze přisvědčit.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ust. § 60 odst. 1 s. ř. s.; stěžovatel neměl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti mu proto nenáleží; žalovanému, který byl ve věci úspěšný, žádné náklady v řízení nevznikly, proto mu soud žádnou náhradu nákladů řezní nepřiznal.

Vzhledem k tomu, že o kasační stížnosti stěžovatele soud rozhodl bezprostředně po provedení nezbytných úkonů v řízení, neposuzoval již samostatně žádost stěžovatele o přiznání odkladného účinku a nevyzýval jej již k úhradě soudního poplatku za tuto žádost, neboť by to bylo nadbytečné.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 14. června 2013

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu